

Cineva, acolo sus, ne iubește (încă), pentru ca ne-a împodobit Sărbătorile cu zăpezile de altădată. Ne-am adaptat atât de bine la peisajul economiei de piață, încât nu concepem Sărbătorile decât însoțite de accesorii la care nu renunțăm cu nici un preț:

- Băutura carbogazoasă, pe care o beau și urșii polari
- Cafeaua care îl ademenește pe Moș Crăciun chiar în parcare din fața blocului
- Instalațiile pentru ferestre care trebuie să le arate celorlalți cât suntem de fericiți și pătrunși de spiritul sărbătorilor
- Super-ofertele pentru cadouri pe care uiți că le-ai primit în minutul următor
- SMS-uri din opțiunea „Utilizați Șablon"... și câte altele, care ne consumă timpul la cozi nesfârșite în supermarket-uri, conturile mai mult sau mai puțin afectate de criză, sau ne toacă nervii în reclame sâcâitoare dacă avem nefericita inspirație să deschidem televizorul.

Și peste toate acestea, ninge inocent, iar copiii care nu mai colindă nici în ruptul capului pentru nuci, covrigi, portocale, bomboane și alte chestii din-astea expirate, învață cum se fac oamenii de zăpada, nu din zăpada elvețiană, ci aici, pe strada lor, sau în parcul din piața primăriei, pe care noi, adulții de astăzi nici nu l-am fi putut visa în Otopeniul cenușiu de altădată al copilăriei noastre.

De fapt, ceea ce ne trebuie cu adevărat încapă probabil într-un brad. Un brad simbolic al unui an din viața noastră care a trecut, și al altuia care abea începe. Un brad în care podoabele nu au cod de bare, pentru că nu se găsesc în nici un hypermarket.

- Clopoțelul bucuriei că existăm. Ghirlanda multicoloră a gândurilor frumoase pentru cei pe care îi avem aproape și îi iubim. Candelă credinței Vâscul iubirii. Zăpada adevărului. Cumpăna onestității. Flacăra responsabilității Stelele visurilor noastre. În vârf, steaua speranței Sub brad, frumos ambalate, amintirile cele mai dragi . Totul fără credite păguboase, fără cozi interminabile, fără super-oferte înșelătoare. Doar cu... ceva deșeuri, neglijabile: griji, nefericiri trecătoare, câteva nereușite, dispute sau dezamăgiri. De dus la ghenă! A nu se intra cu ele în noul an. Au manifestări neplăcute pentru care degeaba ne adresăm, apoi, medicului sau farmacistului.

La mulți ani, Otopeni.

Profesor, Ioana Ungureanu.